

**UNDANG-UNDANG KECIL
PENGENDALI MAKANAN
MAJLIS DAERAH BESUT
1990**

**TR. P.U. 9
BIL. 10/1991
TARIKH 9 SEPTEMBER 1991**

UNDANG-UNDANG KECIL PENGENDALI MAKANAN
(MAJLIS DAERAH BESUT) 1990

Akta 171.

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 73 Akta Kerajaan Tempatan 1976, Majlis Daerah Besut membuat, dan menurut seksyen 103 Akta tersebut, Pihak Berkuasa Negeri mengesahkan, undang-undang kecil yang berikut:

Nama, pemakaian
dan mula
berkuatkuasa.

1. Undang-undang kecil ini bolehlah dinamakan Undang-undang Kecil Pengendali Makanan (Majlis Daerah Besut) 1990 dan hendaklah dipakai hanya bagi kawasan Majlis Daerah Besut dan hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh ia disiarkan dalam *Warta*.

Tafsiran.

2. Dalam undang-undang kecil ini melainkan jika kandungan ayatnya menghendaki makna yang lain:

“jualan” atau “jual” termasuklah barter dan pertukaran dan juga tawaran atau percubaan untuk menjual atau menyebabkan atau membenarkan untuk dijual, atau didedahkan bagi jualan, atau menerima atau menghantar atau menyerahkan bagi jualan, atau membekalkan apa-apa makanan di mana balasan akan diterima oleh pembekal bagi pembekalan sama ada secara khusus atau sebagai sebahagian dari perkhidmatan yang dikontrakkan, atau ada dalam miliknya untuk jualan, atau ada dalam miliknya apa-apa makanan yang ia ketahui bahawa makanan itu berkemungkinan akan dijual atau ditawar atau didedahkan untuk jualan, dan berkaitan hanya dengan jualan bagi penggunaan atau pemakaian manusia.

“Majlis” ertinya Majlis Daerah Besut.

“makanan” termasuklah tiap-tiap benda yang dijadikan makanan atau minuman oleh manusia atau yang masuk ke dalam atau digunakan di dalam komposisi atau penyediaan apa-apa benda tersebut dan termasuklah juga bahan pewarna dan perasa dan rempah-rempah perasa, tetapi tidak termasuk—

- (a) benda atau bahan yang digunakan hanya sebagai dadah;
- (b) binatang atau burung yang hidup; atau
- (c) fodder atau barang makanan bagi binatang, burung atau ikan.

“penyediaan” termasuklah pengilangan, pembungkusan, penyerahan, pengangkutan, simpanan dan menghidang makanan dan “menyediakan” hendaklah ditafsirkan sewajarnya.

“Yang Dipertua” ertinya Yang Dipertua Majlis Daerah Besut dan termasuklah Timbalan Yang Dipertua.

Bekalan
air.

3. Tiada seorangpun yang bekerja menjual atau menyediakan bagi jualan makanan boleh menggunakan bagi apa-apa maksud mengenai trednya—

- (a) mana-mana air selain daripada air dari paip yang disambung kepada saluran besar daripada bekalan air awam; atau

(b) mana-mana air dari paip atau lain punca di dalam tandas persendirian atau awam atau lain-lain kemudahan.

4. (1) Tiap-tiap orang yang bekerja dalam penjualan atau penyediaan bagi menjual makanan hendaklah pada setiap masa menyenggara tempat yang digunakan bagi penjualan atau penyediaan itu dalam keadaan yang bersih.

Kebersihan tempat-tempat yang digunakan untuk perniagaan dan penjualan makanan.

(2) Tiap-tiap orang yang bekerja dalam penjualan atau penyediaan bagi menjual apa-apa makanan hendaklah juga menjaga kebersihan mana-mana lebuh, lorong atau kawasan lapang yang hampir sekali di hadapannya, di belakangnya atau di tepi-tepi tempat yang digunakan bagi penjualan atau penyediaan itu dalam keadaan yang bersih dan bebas dari apa-apa himpunan bahan-bahan berbahaya atau mengganggu, atau sampah, kotoran atau lain-lain bahan atau benda yang dibuang olehnya.

5. Tiap-tiap orang yang bekerja dalam penjualan atau penyediaan bagi penjualan apa-apa makanan hendaklah pada setiap masa menyimpan makanan dan semua bekas, perkakas, kenderaan, barang-barang, alat, alat-alat tred, kerusi meja, pasangan, jentera dan lain-lain peralatan yang digunakan bagi atau berhubung dengan makanan itu bersih dan bebas dari kotoran dan habuk, bau busuk, vermin dan lalat atau lain-lain serangga.

Makanan hendaklah disimpan jauh dari pada habuk dan sebagainya.

6. (1) Tiada seorangpun boleh menjual apa-apa benda makanan yang tidak bersih atau mengandungi apa-apa jirim yang asing kepada jenis makanan itu.

Penjualan makanan yang kotor dilarang.

(2) Tiada seorangpun boleh menjual atau membungkus untuk jualan apa-apa benda makanan dalam bungkusan yang tidak bersih.

7. (1) Tiap-tiap orang yang bekerja dalam penjualan atau penyediaan makanan untuk dijual hendaklah, apabila berbuat demikian, menyenggara pakaianya dan badannya dalam keadaan bersih.

Kebersihan pengendali makanan.

(2) Tiap-tiap orang yang bekerja dalam penjualan atau penyediaan makanan untuk jualan hendaklah, pada setiap kali sebelum memulakan penjualan atau penyediaan, atau selepas menggunakan mana-mana tandas, atau lain-lain tempat membuang air kecil atau besar dan sebelum memulakan penjualan atau penyediaan membasuh tangannya dengan sabun dan air yang bersih.

(3) Tiada seorangpun boleh meludah, membuang hingus daripada hidung, menghisap atau menggunakan tembakau atau bahan sedutan atau mana-mana lain persediaan atau mengunyah tembakau atau buah pinang semasa membuat penjualan atau penyediaan bagi jualan apa-apa makanan.

(4) Tiada seorangpun yang mempunyai luka atau pecah kulit di tangan atau di jari boleh bekerja dalam penjualan atau penyediaan bagi jualan makanan melainkan luka atau pecah kulit itu dibalut rapi dengan balutan tahan air.

Orang-orang yang dilarang mengendali makanan.

8. Tiada seorangpun:-

- (a) yang mengidap penyakit yang berjangkit;
- (b) yang membawa apa-apa penyakit yang merebak;
- (c) yang mengidap apa jua penyakit yang menyebabkan keluarnya nanah atau serum dari mana-mana bahagian badan atau lain-lain penyakit kulit;
- (d) yang mempunyai sebab mempercayai atau mengesyaki bahawa ia berkemungkinan menyebar organisma yang membiakkan penyakit; atau
- (e) yang ada membuat perhubungan dan sentuhan dengan mana-mana orang yang mengidap penyakit yang merebak,

boleh bekerja dalam penjualan atau penyediaan bagi jualan apa-apa benda makanan atau apa-apa benda yang digunakan atau mungkin digunakan sebagai makanan atau apa-apa bahan yang digunakan atau mungkin digunakan sebagai pembalut atau bekas bagi makanan.

Penggunaan seujarnya kain bagi maksud membersih.

9. Tiada seorangpun boleh menggunakan bagi maksud mengelap atau membersih atau mengilat apa-apa makanan bagi jualan atau apa-apa bungkusan atau alat yang digunakan berhubung dengannya apa-apa kain buruk atau kain selain daripada penyapu habuk atau kain yang disimpan semata-mata bagi maksud itu, dan yang disenggarakan pada setiap masa dalam keadaan bersih.

Tempat-tempat yang dilarang bagi jualan atau percedaan makanan.

10. (1) Tiada seorangpun boleh menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa benda makanan di dalam mana-mana kandang, tandas atau di mana-mana tempat buang air kecil atau besar atau mana-mana tempat yang bila-bila masa digunakan untuk tidur atau yang dihubung terus dengan ruang tidur atau mana-mana kandang, tandas atau di mana-mana tempat buang air kecil atau besar atau mana-mana tempat yang apa-apa binatang atau burung dibenarkan berada.

(2) Tiada seorangpun boleh menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa benda makanan di mana-mana tempat di mana apa-apa benda, binatang atau burung disimpan atau apa-apa kerja dijalankan yang kerananya benda makanan itu boleh tercemar atau keadaan baik atau kebersihannya terjejas..

(3) Tiada seorangpun boleh meletak, menyimpan, membawa, menyibar atau mengguna atau menyebabkan diletak, disimpan, dibawa, disibar atau diguna di mana-mana tempat yang digunakan untuk jualan atau penyediaan bagi jualan apa-apa makanan, apa-apa racun atau apa-apa jirim yang merbahaya atau menggarigu atau apa-apa lain bahan yang mungkin mencemar keadaan baik makanan itu; tetapi tiada apa-apa di dalam ini boleh menahan penggunaan betul semburan campuran yang mengandungi racun bagi maksud mengawal serangga-serangga atau lain-lain haiwan perosak.

11. (1) Tiada seorangpun boleh memasak, membawa atau menyimpan apa-apa benda makanan untuk jualan dalam mana-mana beg, karung atau bekas yang serupa yang mana pada bila-bila masa mengandungi atau telah digunakan untuk mengisi apa-apa racun, bahan yang merbahaya atau apa-apa bahan yang boleh menyebabkan makanan itu menjadi tidak layak untuk dimakan oleh manusia.

(2) Tiada apa-apa peti, bakul atau lain-lain bekas yang tidak bersih boleh digunakan untuk mengisi atau menyedia apa-apa benda makanan bagi jualan.

12. (1) Tiada seorangpun boleh meletakkan apa-apa makanan bagi jualan atau mana-mana bungkusan yang mengandungi makanan bagi jualan hingga tersentuh dengan apa-apa plastik, logam atau lain-lain objek, benda atau bahan untuk dijual atau diberi kepada pembeli kecuali jualan makanan kecuali objek, benda atau bahan itu ditutupi sepenuhnya dalam suatu pembungkus yang dibuat dari bahan yang tidak mencemarkan makanan itu dan yang tidak mengandungi bahan yang mungkin diserap oleh, atau ada kemungkinan meresap ke dalam makanan dan tiada seorangpun boleh meletakkan apa-apa benda atau bahan sedemikian dalam apa-apa makanan dengan sebegini cara hingga ianya bercampur atau diliputi dengan makanan itu.

(2) Tiap-tiap orang yang menjual apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual hendaklah menjaga makanan itu, sehingga ianya diserahkan kepada seseorang pembeli, dengan menyimpan dalam bekas tertutup atau dengan lain cara yang berkesan.

(3) Tiada seorangpun boleh membawa untuk jualan apa-apa benda makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual kecuali ianya tertutup atau diletak di dalam bekas atau lain-lain bungkusan yang khas dibentuk bagi menghindar benda makanan itu dari tercemar.

(4) Tiada seorangpun boleh membawa, meletak atau menyimpan atau membenarkan untuk dibawa, diletak atau disimpan dalam mana-mana kenderaan yang digunakan bagi membawa apa-apa benda makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual, mana-mana kotoran, benda yang mengganggu atau lain-lain bahan yang mungkin mencemar keadaan baik atau kebersihan benda makanan yang dibawa di dalamnya.

(5) Tiada seorangpun boleh mengguna berkaitan dengan penjualan atau penyediaan bagi jualan apa-apa benda makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual, apa-apa kertas yang terdapat bahan tulisan atau cetakan di atasnya mengikut apa jua cara di mana makanan itu boleh tersentuh dengan bahan tulisan atau cetakan itu.

(6) Tiada seorangpun boleh menjual apa-apa benda makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual, yang telah jatuh, diletak atau disimpan atas mana-mana kaunter, bar atau lantai kecuali ianya dijaga atau dibungkus supaya terhindar benda makanan itu dari kemungkinan tercemar.

Bekas simpanan yang dilarang.

Kecemaran makanan.

13. Tiada seorangpun boleh menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa makanan di mana-mana premis, jalan atau kawasan lapang yang tingginya kurang daripada 0.500 meter dari atas permukaan tanah bagi premis, jalan atau kawasan lapang itu.

14. (1) Tiada seorangpun boleh mengguna untuk menghidang makanan bagi jualan apa-apa perkakas makanan atau minuman yang tidak dicuci selepas penggunaan yang terakhir sama ada atau tidak perkakas itu diberi kepada orang yang sama yang sebelum itu menggunakan perkakas tersebut.

(2) Tiada seorangpun boleh mengguna atau terdapat dalam miliknya untuk kegunaan bagi jualan atau penyediaan bagi jualan apa-apa makanan, apa-apa bekas minuman, pinggan, piring atau lain-lain bekas simpanan yang sumbing, pecah atau retak.

15. (1) Tiap-tiap orang yang menjual atau menyedia untuk jualan apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual hendaklah jangan semasa penjualan atau persediaan itu:-

(a) mengendali atau memberar dikendali apa-apa makanan dengan jari-jarinya tetapi hendaklah menggunakan sepit penyeduk atau lain-lain perkakas yang sesuai bagi tiap-tiap maksud; dengan syarat orang-orang yang tertentu atau kelas orang yang tertentu boleh dikecualikan atas kelulusan bertulis oleh Yang Dipertua;

(b) menggunakan jari-jarinya ke mulut, mata, telinga, hidung atau kulit kepala semasa melakukan pembungkusan atau penghidangan itu;

(c) menggunakan nafasnya untuk membuka mana-mana beg atau pembalut;

(d) mengesat tangannya ke atas pakaianya dengan apa-apa cara selain dengan tuala atau kain yang bersih;

(e) meletak, sehingga menyentuh makanan bagi jualan, apa-apa bahan, atau benda yang tidak bersih atau mungkin mencemar makanan itu atau yang telah disentuh dengan mulut; atau

(f) batuk atau bersin berhampiran mana-mana makanan.

(2) Sepit penyenduk atau lain-lain perkakas yang sesuai bagi mengendali apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual hendaklah dibersihkan selalu dan sentiasa bebas dari pencemaran pada setiap masa.

(3) Tiada seorangpun yang bekerja menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa makanan boleh menyentuh kepada mulut apa-apa alatan yang digunakan untuk atau berkaitan dengan jualan atau penyediaan itu.

Persediaan
dan pen-
jualan
makanan di
atas permukaan tanah.

Perkakas
perkakas.

Pengen-
dalian
makanan.

13. Tiada seorangpun boleh menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa makanan di mana-mana premis, jalan atau kawasan lapang yang tingginya kurang daripada 0.500 meter dari atas permukaan tanah bagi premis, jalan atau kawasan lapang itu.

14. (1) Tiada seorangpun boleh mengguna untuk menghidang makanan bagi jualan apa-apa perkakas makanan atau minuman yang tidak dicuci selepas penggunaan yang terakhir sama ada atau tidak perkakas itu diberi kepada orang yang sama yang sebelum itu menggunakan perkakas tersebut.

(2) Tiada seorangpun boleh mengguna atau terdapat dalam miliknya untuk kegunaan bagi jualan atau penyediaan bagi jualan apa-apa makanan, apa-apa bekas minuman, pinggan, piring atau lain-lain bekas simpanan yang sumbing, pecah atau retak.

15. (1) Tiap-tiap orang yang menjual atau menyedia untuk jualan apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual hendaklah jangan semasa penjualan atau persediaan itu:-

(a) mengendali atau memberar dikendali apa-apa makanan dengan jari-jarinya tetapi hendaklah menggunakan sepit penyeduk atau lain-lain perkakas yang sesuai bagi tiap-tiap maksud; dengan syarat orang-orang yang tertentu atau kelas orang yang tertentu boleh dikecualikan atas kelulusan bertulis oleh Yang Dipertua;

(b) menggunakan jari-jarinya ke mulut, mata, telinga, hidung atau kulit kepala semasa melakukan pembungkusan atau penghidangan itu;

(c) mengguna nafasnya untuk membuka mana-mana beg atau pembalut;

(d) mengesat tangannya ke atas pakaiannya dengan apa-apa cara selain dengan tuala atau kain yang bersih;

(e) meletak, sehingga menyentuh makanan bagi jualan, apa-apa bahan, atau benda yang tidak bersih atau mungkin mencemar makanan itu atau yang telah disentuh dengan mulut; atau

(f) batuk atau bersin berhampiran mana-mana makanan.

(2) Sepit, penyenduk atau lain-lain perkakas yang sesuai bagi mengendali apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual hendaklah dibersihkan selalu dan sentiasa bebas dari pencemaran pada setiap masa.

(3) Tiada seorangpun yang bekerja menjual atau menyedia bagi jualan apa-apá makanan boleh menyentuh kepada mulut apa-apá alatan yang digunakan untuk atau berkaitan dengan jualan atau penyediaan itu.

(4) Tiada seorangpun yang bekerja menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual boleh membawa apa-apa alatan atau alat yang digunakan untuk atau berkaitan dengan jualan atau penyediaan itu dengan cara yang boleh menjelaskan keadaan baik, kebersihan atau kebebasan makanan itu dari pencemaran.

16. (1) Tiada seorangpun boleh mengguna mana-mana kereta, pengangkutan atau bekas yang tidak bersih bagi membawa atau menghaniar apa-apa makanan untuk jualan.

(2) Tiada seorangpun boleh menggunakan apa-apa kereta, pengangkutan atau bekas bagi membawa atau mengisi apa-apa binatang, burung atau lain-lain benda atau bahan di mana keadaan baik, kebersihan atau kebebasan dari pencemaran apa-apa makanan bagi jualan yang di bawa atau diisi atau biasa di bawa atau diisi dalam kereta, pengangkutan atau bekas yang mungkin bolch terjejas.

17. (1) Mana-mana orang yang bekerja menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa benda makanan boleh dikehendaki oleh Yang Dipertua menjalani pemeriksaan perubatan tentang kelayakannya untuk menjalankan pekerjaan demikian.

(2) Pemeriksaan itu hendaklah dijalankan oleh mana-mana pegawai perubatan atau kesihatan berkelayakan yang dilantik sama ada secara am atau khusus oleh Majlis.

(3) Jika mana-mana orang setelah diperiksa didapati oleh pegawai perubatan atau kesihatan mengidap penyakit berjangkit atau infeksi atau apa-apa penyakit kulit yang merbahaya atau pada pendapat pegawai perubatan atau kesihatan kemungkinan merupakan punca infeksi, Yang Dipertua hendaklah serta merta melucutkan kelayakan orang yang diperiksa itu daripada bertugas atau bekerja di mana-mana tempat yang digunakan bagi menjual atau menyedia untuk jualan apa-apa makanan sehingga ke suatu masa yang disahkan oleh pegawai perubatan atau kesihatan bahawa ia telah sembuh atau kemungkinan tidak lagi menjadi punca infeksi.

(4) Mana-mana orang:-

- (a) yang enggan menjalani pemeriksaan perubatan bila diminta melakukan; atau
- (b) yang mana, setelah diperiksa dan telah dilucutkan kelayakan,

meneruskan bekerja di mana-mana tempat yang diguna bagi menjual atau menyediakan untuk jualan apa-apa benda makanan, adalah melakukan sesuatu kesalahan.

(5) Pemunya, pemegang lesen, penduduk atau penjaga mana-mana tempat yang diguna bagi menjual atau menyedia untuk jualan apa-apa benda makanan, yang mana, setelah diberitahu secara bertulis oleh Yang Dipertua bahawa seseorang yang bekerja di tempat menjual atau penyediaan makanan telah enggan menjalani pemeriksaan perubatan atau, setelah diperiksa, dilucutkan kelayakan dari bertugas, membenarkan orang itu meneruskan bekerja di dalamnya atau tinggal di dalam kawasannya adalah melakukan suatu kesalahan di bawah undang-undang kecil ini.

Pengang-
kutan
makanan.

Pemeriksaan
perubatan.

(4) Tiada seorangpun yang bekerja menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa makanan yang biasa dimakan dalam keadaan ianya dijual boleh membawa apa-apa alatan atau alat yang digunakan untuk atau berkaitan dengan jualan atau penyediaan itu dengan cara yang boleh menjelaskan keadaan baik, kebersihan atau kebebasan makanan itu dari pencemaran.

16. (1) Tiada seorangpun boleh mengguna mana-mana kereta, pengangkutan atau bekas yang tidak bersih bagi membawa atau menghantar apa-apa makanan untuk jualan.

(2) Tiada seorangpun boleh menggunakan apa-apa kereta, pengangkutan atau bekas bagi membawa atau mengisi apa-apa binatang, burung atau lain-lain benda atau bahan di mana keadaan baik, kebersihan atau kebebasan dari pencemaran apa-apa makanan bagi jualan yang di bawa atau diisi atau biasa di bawa atau diisi dalam kereta, pengangkutan atau bekas yang mungkin boleh terjejas.

17. (1) Mana-mana orang yang bekerja menjual atau menyedia bagi jualan apa-apa benda makanan boleh dikehendaki oleh Yang Dipertua menjalani pemeriksaan perubatan tentang kelayakannya untuk menjalankan pekerjaan demikian.

(2) Pemeriksaan itu hendaklah dijalankan oleh mana-mana pegawai perubatan atau kesihatan berkelayakan yang dilantik sama ada secara am atau khusus oleh Majlis.

(3) Jika mana-mana orang setelah diperiksa didapati oleh pegawai perubatan atau kesihatan mengidap penyakit berjangkit atau infeksi atau apa-apa penyakit kulit yang merbahaya atau pada pendapat pegawai perubatan atau kesihatan kemungkinan merupakan punca infeksi, Yang Dipertua hendaklah serta merta melucutkan kelayakan orang yang diperiksa itu daripada bertugas atau bekerja di mana-mana tempat yang digunakan bagi menjual atau menyedia untuk jualan apa-apa makanan sehingga ke suatu masa yang disahkan oleh pegawai perubatan atau kesihatan bahawa ia telah sembuh atau kemungkinan tidak lagi menjadi punca infeksi.

(4) Mana-mana orang:-

- (a) yang enggan menjalani pemeriksaan perubatan bila diminta melakukan; atau
- (b) yang mana, setelah diperiksa dan telah dilucutkan kelayakan,

meneruskan bekerja di mana-mana tempat yang diguna bagi menjual atau menyediakan untuk jualan apa-apa benda makanan, adalah melakukan sesuatu kesalahan.

(5) Pemunya, pemegang lesen, penduduk atau penjaga mana-mana tempat yang diguna bagi menjual atau menyedia untuk jualan apa-apa benda makanan, yang mana, setelah diberitahu secara bertulis oleh Yang Dipertua bahawa seseorang yang bekerja di tempat menjual atau penyediaan makanan telah enggan menjalani pemeriksaan perubatan atau, setelah diperiksa, dilucutkan kelayakan dari bertugas, membenarkan orang itu meneruskan bekerja di dalamnya atau tinggal di dalam kawasannya adalah melakukan suatu kesalahan di bawah undang-undang kecil ini.

Pengangkutan makanan.

Pemeriksaan perubatan.

Penalti.

18. Mana-mana orang yang melanggar mana-mana peruntukan undang-undang kecil ini adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan dikenakan denda tidak lebih daripada dua ribu ringgit atau penjara tidak lebih daripada enam bulan atau kedua-duanya sekali dan mengenai kesalahan yang berterusan sejumlah wang tidak lebih daripada dua ratus ringgit bagi tiap-tiap hari dalam masa kesalahan itu berterusan selepas sabitan.

Diperbuat oleh Majlis Daerah Besut dalam mesyuarat pada 25 April 1990.

[MDB. 027/SJ. 12]

ABDULLAH BIN MUHAMMAD,
Yang Dipertua,
Majlis Daerah,
Besut

Disahkan oleh Pihak Berkuasa Negeri dalam Mesyuarat pada 28 Januari 1991.

[SUK. TR. 1200/365/SK.C; PUN. TR. (S) 85/3/11].

OSMAN BIN MUDA,
Setiausaha,
Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri,
Terengganu